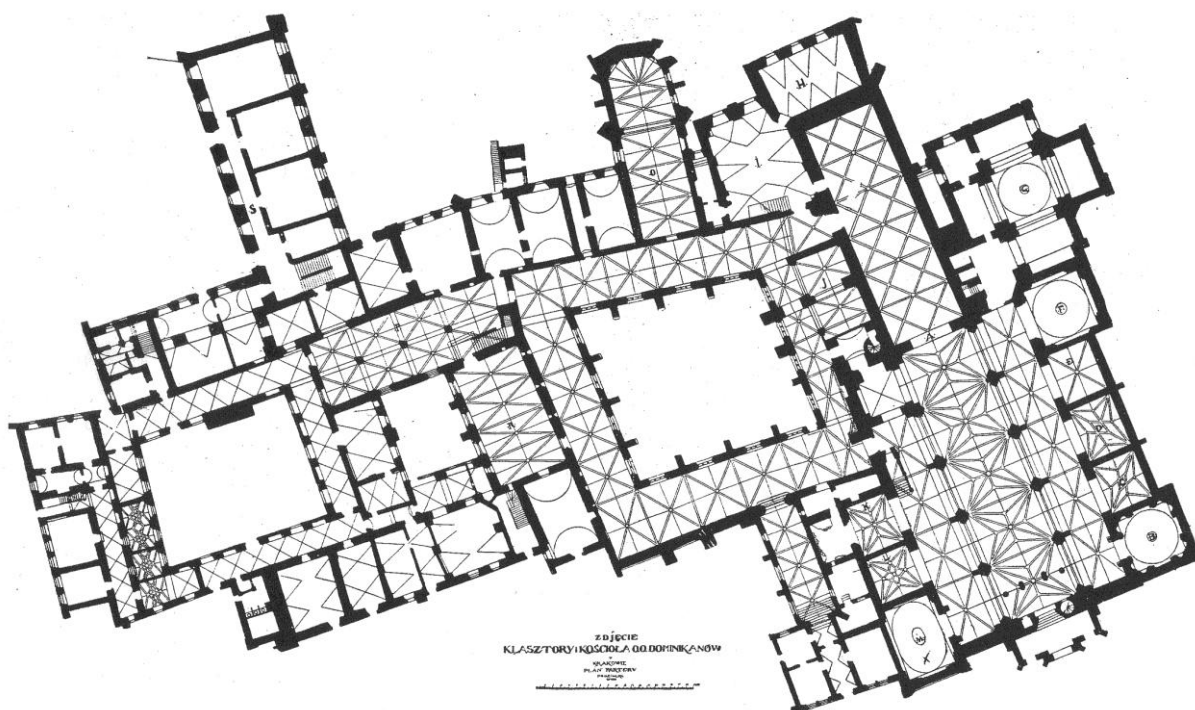

Słowniczek miejsc w klasztorze Ojców Dominikanów w Krakowie pojawiających się na fotografiach z kolekcji negatywów o. Adama Studzińskiego OP

oprac. Marcin Sanak
14.12.2022 r.

Słowniczek zawiera wykaz pomieszczeń i innych miejsc w klasztorze Ojców Dominikanów w Krakowie, wymienianych w opisach archiwalnych kopii cyfrowych fotografii z kolekcji negatywów o. Adama Studzińskiego OP (w większości z podserii 11.1.9.1). Podaje także informacje o lokalizacji i przeznaczeniu pomieszczeń, a w niektórych przypadkach prowadzonych w nich pracach konserwatorskich i budowlanych. Powstanie słowniczka wynikało z potrzeby ujednoczenia nazewnictwa lub nadania nazw pomieszczeniom klasztoru pojawiającym się na zdjęciach.

Plan klasztoru Ojców Dominikanów w Krakowie z pocz. XX w. autorstwa Zygmunta Hendla, rzut parteru; w przypadku niektórych pomieszczeń plan nie oddaje ich obecnego wyglądu (usytuowania ścian, przejść i okien)

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

*Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego pochodzących
z Funduszu Promocji Kultury*

I wirydarz – wewnętrzny, południowy dziedziniec, najbliżej Bazyliki Świętej Trójcy; otoczony krużgankami.

II wirydarz – wewnętrzny, środkowy dziedziniec, do którego przylega m.in. refektarz, atrium, dawna stolarnia i przedsionek kuchni klasztornej.

III wirydarz – wewnętrzny, północny dziedziniec.

atrium – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, we wschodnim ramieniu drugiego wirydarza, przylegające od zachodu do refektarza i dawnej stolarni, od północy do lamusa, od wschodu do Skarbcza, auli przy atrium i Sali św. Alberta, a od południa do krużganków I wirydarza; nazywane również sienią gotycką; łącznik komunikacyjny w klasztorze; o. Adam Studziński prowadził w nim prace odkrywkowe w 1972 r., m.in. odsłaniając w ścianie zachodniej romańskie mury i oculus refektarza oraz gotyckie, ceglane mury przy wejściu do dawnej stolarni.

aula przy atrium – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, przylegające od zachodu do atrium, pomiędzy Skarbcem od północy a salą św. Alberta od południa; niegdyś połączone przejściami ze Skarbcem i salą św. Alberta; niegdyś refektarz mięsny (hospicjum); obecnie sala wykładowa Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów oraz sala duszpasterska klasztoru (dawniej zwana również salą filozoficzną i aula magna); o. Adam Studziński odkrył w niej m.in. wnękę w północno-zachodnim narożniku z XIII-wiecznymi schodami w grubości ściany zachodniej Skarbcza, ponadto wzmocnił południowo-wschodnie fundamenty, przez które przebiegały się korzenie drzew z ogrodu klasztorowego.

Bazylika Świętej Trójcy w Krakowie – świątynia w południowej części kompleksu klasztorowego.

budynek z garażami i obecnymi pomieszczeniami Beczki – piętrowy budynek z poddaszem, przylegający od zachodu do Kramów Dominikańskich, a od wschodu do zachodniego skrzydła klasztoru; wzniesiony w 1974 r.; na parterze zawiera dwa garaże samochodowe; na piętrze ulokowano pierwotnie lektorium biblioteki klasztornej oraz pomieszczenie na katalogi kartkowe; na poddaszu znajduje się magazyn czasopism biblioteki studium i biblioteki konwentu; od ok. 2007 r. piętro zajmuje Duszpasterstwo Akademickie Beczka.

cela zakonna nr 1 – cela zakonna na I piętrze we wschodnim skrzydle klasztoru, od południa przylegająca do przedsionka chóru.

cela zakonna nr 23 – cela zakonna na I piętrze we wschodnim skrzydle klasztoru, we wschodnim ramieniu II wirydarza, przy głównym korytarzu; nad wejściem od wewnątrz posiada barokową polichromię z monogramami „IHS” i „MARYA”, w 1971 r. poddaną konserwacji przez o. Adama Studzińskiego.

cela zakonna nr 28 – cela zakonna na I piętrze we wschodnim skrzydle klasztoru, we wschodnim ramieniu I wirydarza, przy głównym korytarzu, naprzeciwko wejścia na korytarzyk przeoratu.

cela zakonna nr 33 – cela zakonna na I piętrze w północnym ramieniu I wirydarza, przy korytarzu lektorskim (pierwsza od zachodu).

chórek – oratorium na I piętrze, nad skarbcem zakrystyjnym, na wschód od prezbiterium Bazyliki Świętej Trójcy; w literaturze naukowej określane niekiedy mianem „chóru zimowego”; w ołtarzu od lat czterdziestych XX w. znajduje się XV-wieczny obraz

Matki Bożej Chórkowej (Madonny z Dzieciątkiem w typie Hodegetria), poddawany konserwacji przez o. Adama Studzińskiego.

ciemny korytarzyk – korytarz na I piętrze w północnym ramieniu III wirydarza, na terenie studentatu; od zachodu połączony przejściem z drewnianym korytarzem; okreśłany mianem ciemnego ze względu na brak okien.

dawna stolarnia – pomieszczenie na parterze w północnym ramieniu II wirydarza, przylegające od wschodu do atrium; w trzeciej ćwierci XX w. używane jako stolarnia klasztoru, później biuro regensa Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów, a następnie – aż do dzisiaj – biuro prokuratora klasztoru.

drewniany korytarz – drewniane przejście w formie ganku dostawione do murowanej części zachodniego skrzydła klasztoru, na studentacie na I piętrze, w północno-wschodniej części podwórza przykuchennego.

główna sala obecnego Muzeum Dominikanów – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru; przylega od zachodu od lamusa, od południa do korytarza we wschodnim skrzydle III wirydarza, a od południa do południowej sali obecnego Muzeum Dominikanów i obecnego gmachu Kolegium OO. Dominikanów.

główny korytarz – długi korytarz na I piętrze, we wschodnim skrzydle klasztoru; dawniej zwany dormitarzem (dormitorium); współcześnie okreśłany mianem „lotniska” (ze względu na swoją długość przypomina pas startowy); o. Adam Studziński odsłonił i poddał konserwacji niektóre gotyckie elementy dormitarza, w tym dwa portale.

gmach furty – skrzydło w południowo-zachodniej części klasztoru, w skład którego wchodzi m.in. furta, korytarz z furty na krużganki I wirydarza (na parterze) oraz Michałowka (na poddaszu).

gmach obecnego Kolegium OO. Dominikanów – budynek przylegający od zachodu do wschodniego skrzydła klasztoru; do 1850 r. siedziba biblioteki klasztornej; w latach 1866-1950 siedziba Gimnazjum św. Jacka/Państwowego Gimnazjum i Liceum św. Jacka; w latach 1950-1992 siedziba szkół gastronomicznych; na przełomie XX i XXI w. budynek poddano generalnemu remontowi (m.in. w latach 1993-1994 wymieniono drewniane stropy); po 2004 r. siedziba Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów wraz ze swoją biblioteką oraz biblioteką konwentu.

kapitularz – długie pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, przylegające od zachodu do krużganków I wirydarza; tradycyjne miejsce kapituł klasztornych; obecnie pełni rolę jednej z kaplic klasztoru oraz działających przy nim duszpasterstw; o. Adam Studziński prowadził w nim prace odkrywkowe w 1973 r., m.in. odsłaniając spod warstwy tynku ceglane ściany.

kaplica św. Jacka – kaplica przylegająca do północnej nawy Bazyliki Świętej Trójcy, na I piętrze nad małą zakrystią; pośrodku znajduje się konfesja z relikwiami św. Jacka Odrowąża.

Kaproniówka – pomieszczenie na parterze w północnej części wschodniego skrzydła klasztoru, na północ do korytarza we wschodnim ramieniu III wirydarza; niegdyś mieszkanie świeckiego pracownika klasztoru o nazwisku Kaproń; obecnie cela gościnna.

karczer – pomieszczenie w zachodnim skrzydle klasztoru; w okresie nowożytnym więzienie braci z ich inskrypcjami na ścianach.

klatka schodowa w północno-wschodniej części wschodniego skrzydła klasztoru – nieistniejąca obecnie klatka ze schodami prowadzącymi z korytarza we wschodnim ramieniu III wirydarza na główny korytarz na I piętrze.

korytarz lektorski – korytarz na I piętrze w skrzydle pomiędzy I a II wirydarzem, prowadzący z głównego korytarza do dawnego lektorium biblioteki; przy korytarzu znajdują się cele zakonne zamieszkiwane niegdyś przez ojców lektorów (dominikanów z zakonnym stopniem naukowym lektora).

korytarz między kryptą pod refektarzem a przedsionkiem sali Beczki – korytarz ze schodami prowadzącymi z przedsionka sali Beczki do krypty pod refektarzem.

korytarz na parterze północnego ramienia III wirydarza – korytarz na obszarze tzw. slumsów, przy którym znajduje się m.in. obecna siłownia studentatu.

korytarz na północ od kuchni klasztornej – korytarz na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, łącznik pomiędzy podwórzem przykuchennym a korytarzem przy kuchni klasztornej.

korytarz przy kuchni klasztornej – korytarz na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, łącznik pomiędzy korytarzem przy magazynie żywności a przedsionkiem kuchni klasztornej, położony po wschodniej stronie korytarza na północ od kuchni klasztornej.

korytarz przy magazynie żywności – korytarz na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, łącznik pomiędzy korytarzem przy pralni a korytarzem przy kuchni klasztornej, położony pomiędzy magazynem żywności a refektarzem pracowników.

korytarz przy pralni – korytarz na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, pomiędzy pralnią a III wirydarzem, w jego ramieniu zachodnim.

korytarz studentatu – główny korytarz na terenie studentatu, na I piętrze w zachodnim skrzydle klasztoru; znajdują się przy nim cele zakonne braci studentów oraz kaplica studentatu; ma kształt litery „T”.

korytarz we wschodnim ramieniu III wirydarza – korytarz na parterze w północnej części wschodniego skrzydła klasztoru, dawniej prowadzący z III wirydarza do drewnianych schodów wiodących na główny korytarz na I piętrze, a po ich likwidacji na teren Przybudówki; z korytarza wiodą drzwi do Kaproniówki i pomieszczenia obok niej, a także na teren studentatu (do przedsionka kuchni studentatu); niegdyś korytarz połączony był przejściami także z lamusem i kuchnią studentatu; o. Adam Studziński odsłonił i poddał konserwacji dwa gotyckie portale przy ówczesnych drewnianych schodach.

korytarz z furty na krużganki I wirydarza – korytarz na parterze gmachu furty, łączący wejście do klasztoru obok furty z krużgankami I wirydarza.

korytarzyk przeoratu – korytarz na piętrze przeoratu, prowadzący z głównego korytarza do mieszkania przeora; ozdobiony obrazami, m.in. portretami byłych przeorów konwentu krakowskiego.

krawczarnia / cela zakonna krawca (nr 17) / cela zakonna nr 17 (dawna cela krawca) – pomieszczenie na I piętrze we wschodnim skrzydle klasztoru, we wschodnim ramieniu III wirydarza; dawne mieszkanie i pracownia brata kooperatora – klasztornego krawca.

krużganki I wirydarza – cztery połączone ze sobą korytarze na parterze, przy pierwszym wirydarzu w południowej części klasztoru, ozdobione obrazami, ołtarzami i epitafiami; dzielą się na: zachodnie ramię, północne ramię, wschodnie ramię i południowe

ramię; w latach 1975–1976 o. Adam Studziński prowadził prace odkrywkowe w północnym ramieniu krużganków i odsłonił próg południowego, romańskiego portalu refektarza.

krypta pod kaplicą św. Róży z Limy (Lubomirskich) – krypta w Bazylice Świętej Trójcy z trumnami i epitafiami członków rodu Lubomirskich, znajdująca się pod pierwszą (licząc od wejścia do Bazyliki) kaplicą w nawie południowej.

krypta pod refektarzem – pomieszczenie pod refektarzem, średniowieczne cellarium; prowadzą do niego schody z atrium (poprowadzone przez przedsionek krypty) oraz z przedsionka obecnej sali Beczki; obecnie pełni rolę m.in. jednej z kaplic klasztoru; o. Adam Studziński prowadził prace konserwatorskie w krypcie w latach 1978–1984, m.in. wyburzył mury przedzielające pomieszczenie, wzmocnił filary (w 1980 r.) oraz wybudował schody prowadzące do atrium.

kuchnia klasztorna – pomieszczenie na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, na północny-zachód od refektarza, przy podwórzu przykuchennym.

kuchnia studentatu – pomieszczenie na parterze w północnej części wschodniego skrzydła klasztoru, we wschodnim ramieniu III wirydarza, w pobliżu salki rekreacyjnej braci studentów, przylegające od południa do ogródka zwanego od lat 80. XX w. Alexanderplatz; posiada drewniany strop/pułap oraz polichromie częściowo odsłonięte w 1975 r.(?) przez o. Adama Studzińskiego.

lamus – pomieszczenie w południowym i wschodnim ramieniu III wirydarza, składające się z dwóch części przedzielonych niegdyś kratą: od lat sześćdziesiątych XX w. do początku XXI w. w części w południowym ramieniu III wirydarza znajdowała się pracownia konserwatorska o. Adama Studzińskiego; część we wschodnim ramieniu III wirydarza pełniła funkcję korytarza prowadzącego z atrium do korytarza we wschodnim skrzydle III wirydarza (obecnie przejście do korytarza we wschodnim ramieniu III wirydarza pozostaje zamurowane), a wzdłuż ścian stały szafy i gabloty z eksponatami muzeum klasztornego; obecnie część Muzeum Dominikanów; w czasie badań w części lamusa we wschodnim ramieniu III wirydarza w 1968 r. o. Adam Studziński odkrył XIII-wieczną piwnicę.

łazienka Kaproniówki – pomieszczenie na parterze w północnej części wschodniego skrzydła klasztoru, przylegające do Kaproniówki od wschodu.

łazienka konwentu (nr 6) – łazienka po wschodniej stronie głównego korytarza, od południa przylegająca do korytarzyka przeoratu.

magazyn czasopism (z antresolą) Biblioteki Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów – pomieszczenie na I piętrze w zachodnim skrzydle klasztoru, z oknem wychodzącym na podwórze przy furcie; od lat 70. XX w. znajduje się tam antresola z półkami na czasopisma Biblioteki Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów.

magazyn główny Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów – pozbawione okien pomieszczenie na piętrze, w południowo-zachodnim narożniku I wirydarza.

magazyn liturgików i rękopisów bibliotecznych Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów – pomieszczenie na piętrze, położone na zachód od magazynu głównego Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów.

Michałówka – pomieszczenia na poddaszu gmachu furty; wybudowane w 1973 r. z inicjatywy przeora krakowskiego o. Michała Mroczkowskiego.

obecna sala Beczki – od 1977 r. główna sala Duszpasterstwa Akademickiego Beczka; wcześniej skład węgla, nazywany przez o. Studzińskiego „węglarką”.

obecna sala Przystani – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, od południa przylegające do kapitułarza; obecnie siedziba Duszpasterstwa Młodzieży Przystań; wcześniej pralnia, a w latach ok. 1964–1977 pomieszczenie zajmowane na potrzeby Duszpasterstwa Akademickiego Beczka; o. Adam Studziński prowadził w niej prace odkrywkowe w 1969 r.

obecna siłownia studentatu – pomieszczenie po północnej stronie korytarza na parterze północnego ramienia III wirydarza (tzw. slumsy), od północy przylegające do klatki schodowej, z trzema oknami wychodzącymi w kierunku północnym.

obecne pomieszczenie gospodarcze na parterze północnego ramienia III wirydarza („slumsy” nr 11) – pomieszczenie po północnej stronie korytarza na parterze północnego ramienia III wirydarza; od zachodu przylega do obecnego składzika na parterze północnego ramienia III wirydarza („slumsów” nr 12), a od wschodu do obecnej siłowni studentatu.

obecny składzik na parterze północnego ramienia III wirydarza („slumsy” nr 12) – pomieszczenie po północnej stronie korytarza na parterze północnego ramienia III wirydarza, na zachód od obecnego pomieszczenia gospodarczego na parterze północnego ramienia III wirydarza („slumsów” nr 11).

ogród klasztorny – ogród na wschód od zespołu klasztornego, m.in. na terenie dawnych Jatek Dominikańskich.

piwnica pod kuchnią klasztorną – piwnica pod zachodnim skrzydłem klasztoru; wejście na schody prowadzące do piwnicy znajduje się w ścianie północnej przedsiionka kuchni klasztornej.

piwnice pod refektarzem i salą Beczki (w tym piwnica na zachód od krypty pod refektarzem) – ciąg piwnic pod południowym ramieniem drugiego wirydarza, z wejściem przez kryptę pod refektarzem; dawniej wykorzystywane jako składy wina i warzyw; w czasie II wojny światowej ulokowano w nich schron przeciwlotniczy; obecnie magazyny Muzeum Dominikanów.

podwórze przy furcie – podwórze na północy-zachód od krużganków I wirydarza, pomiędzy wozownią/budynkiem z garażami i dawnym lektorium biblioteki (od północy) a furką (od południa); w inwentarzu konwentu z 1874 r. określone mianem „placu końskiego”; w 1974 r. pod powierzchnią ziemi wybudowano kotłownię.

podwórze przykuchenne – podwórze na zachód od kuchni klasztornej, pomiędzy kamienicą przy ul. Stolarskiej 6 (od północy), Kramami Dominikańskimi (od zachodu) a wozownią/budynkiem z garażami i dawnym lektorium biblioteki (od południa); w inwentarzu konwentu z 1874 r. określone mianem „placu świńskiego”; o. Adam Studziński prowadził wykopaliska i prace odkrywkowe na podwórzu w 1974 r.

podziemia lamusa i obecnego Muzeum Dominikanów – podziemia, w których znajduje się m.in. piec hypokaustyczny; o. Studziński określał je mianem „labiryntu”; obecnie najniższy poziom Muzeum.

południowa sala obecnego Muzeum Dominikanów – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru; przylega od północy do głównej sali obecnego Muzeum Dominikanów, od zachodu do lamusa, od zachodu i południa do atrium, a od wschodu do obecnego gmachu Kolegium OO. Dominikanów.

pomieszczenie nr 22 – pomieszczenie na I piętrze we wschodnim skrzydle klasztoru, przy głównym korytarzu; obecnie schowek na środki higieniczne.

pomieszczenie techniczne przy zachodnim ramieniu krużganków I wirydarza – pomieszczenie przylegające do zachodniej ściany zachodniego ramienia krużganków I wirydarza oraz południowej ściany korytarza z furty na krużganki I wirydarza; obecnie pełni funkcje magazynowe.

Potworówka – nadbudówka nad północnym skrzydłem III wirydarza, powstała w latach 1981–1982, w czasie rządów przeora krakowskiego o. Walentego Potworowskiego; początkowo nazywana nadbudówką studentatu.

pralnia – pomieszczenie na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, pomiędzy podwórzem przykuchennym a korytarzem przy pralni.

przedsionek atrium – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, połączone od zachodu z atrium; przylega od północy do południowej sali obecnego Muzeum Dominikanów, od wschodu do obecnego gmachu Kolegium OO. Dominikanów, a od południa do Skarbcza; we wnęce od strony południowej znajdowała się niegdyś szafa o. Adama Studzińskiego z zabytkowymi przedmiotami.

przedsionek ciemnego korytarzyka – pomieszczenie na wschód od ciemnego korytarzyka, ze schodami w części północnej.

przedsionek krypty pod refektarzem – przedsionek pomiędzy atrium a kryptą pod refektarzem, ze schodami prowadzącymi do krypty.

przedsionek kuchni klasztornej – pomieszczenie na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, pomiędzy kuchnią klasztorną a II wirydarzem; obecnie jego częścią jest także nieistniejący przedsionek refektarza.

przedsionek kuchni studentatu – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, we wschodnim ramieniu III wirydarza; przylega od wschodu do kuchni studentatu, a od południa do korytarza we wschodnim skrzydle III wirydarza.

przedsionek refektarza – nieistniejące obecnie pomieszczenie na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, przylegające do północnej ściany refektarza od jej strony zachodniej; obecnie część przedsionka kuchni klasztornej, od której do ok. lat sześćdziesiątych XX w. oddzielony był ścianą działową z okienkiem zawierającym tzw. kocioł obrotowy do wydawania posiłków.

przedsionek sali Beczki – pomieszczenie na parterze w zachodnim skrzydle klasztoru, przylegające od południa do sali Beczki, z wyjściem na podwórze przykuchenne oraz schodami do krypty pod refektarzem; w 1976 r. przebito z niego przejście do sali Beczki.

przeorat – skrzydło klasztoru, składające się z kapitułarza na parterze i mieszkania przeora na piętrze.

Przybudówka – część klasztoru dobudowana pod koniec XX w. (ukończona w 2000 r.) w północnej części wschodniego skrzydła klasztoru, przylegająca do placu na północ od gmachu obecnego Kolegium OO. Dominikanów.

refektarz – obszerne pomieszczenie pomiędzy atrium a salą Beczki, niegdyś zwane refektarzem postnym; o. Adam Studziński prowadził w nim prace konserwatorskie i odkrywkowe w 1967 r., m.in. odsłonił spod warstwy tynku romańskie i gotyckie ściany (od południa, wschodu i północy) oraz dwa romańskie okna i gotycki łuk (w ścianie wschodniej),

wymienił podłogę z tarcic na płytki okładzinowe, a także poddał konserwacji polichromię ze sceną Ukrzyżowania na ścianie zachodniej (wraz z J. Płuską, T. Stopką i J. Błyszkoszem).

sala św. Alberta – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, przy atrium, pomiędzy aulą przy atrium od północy i salą św. Dominka od południa; niegdyś połączone przejściami z aulą przy atrium i salą św. Alberta; sala wykładowa Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów; przez pewien czas w XX w. sala Bractwa Różańca św. oraz Trzeciego Zakonu św. Dominika.

sala św. Dominika – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, pomiędzy salą św. Alberta od północy i korytarzykiem z krużganków do ogrodu od południa; niegdyś połączone przejściem z salą św. Alberta; przez pewien czas w XX w. sala Trzeciego Zakonu św. Dominika oraz Bractwa Różańca św.; w latach 1964–1977 siedziba Duszpasterstwa Akademickiego Beczka (nazwa DA pochodzi od beczkowego sklepienia pomieszczenia); następnie sala wykładowa Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów.

salka rekreacyjna braci studentów – pomieszczenie na parterze w północnym ramieniu III wirydarza, w narożniku północno-wschodnim.

salka rekreacyjna ojców – pomieszczenie na I piętrze w północnym ramieniu III wirydarza, w narożniku północno-wschodnim.

schody z atrium do dormitarza – schody w południowo-zachodnim narożniku atrium, prowadzące do środkowej części dormitarza.

Skarbiec – pomieszczenie na parterze we wschodnim skrzydle klasztoru, przylegające od zachodu do atrium, a od południa do auli przy atrium; niegdyś połączone przejściem z aulą przy atrium; niegdyś w ścianie od wschodu znajdowały się drzwi do ogrodu; do lat pięćdziesiątych XIX w. siedziba archiwum klasztorowego; do połowy lat sześćdziesiątych XX w. pomieszczenie nazywano kwaciarnią (kweciarnią) i używano do przechowania roślin doniczkowych z ogrodu klasztorowego na okres zimowy, a także jako skład starych obrazów (w tym z Kresów południowo-wschodnich); o. Adam Studziński prowadził w niej prace odkrywkowe w latach 1964–1966, m.in. odsłonił gotyckie ściany i maswerk spod warstwy tynku, obniżył poziom podłogi, zamurował drzwi do ogrodu, zrekonstruował gotyckie okna i wyburzył zamurowanie w przejściu do atrium; wykonał także kratę milenijną, zamocowaną w przejściu do atrium; po przeprowadzonej konserwacji Skarbiec do początków XXI w. służył jako sala ekspozycji najcenniejszych zabytków ruchomych klasztoru, a następnie sala wykładowa Kolegium Filozoficzno-Teologicznego Polskiej Prowincji Dominikanów.

skarbiec zakrystyjny – pomieszczenie na wschód od prezbiterium Bazyliki Świętej Trójcy, z szafami mieszczącymi szaty liturgiczne.

studentat – dawniej zespół pomieszczeń (głównie celi zakonnych i korytarzy) na I piętrze w zachodnim skrzydle klasztoru, zajmowanych przez braci studentów i objętych dodatkową klauzurą studentatu; obecnie zalicza się do niego także pomieszczenia w innych częściach klasztoru, m.in. na parterze północnego ramienia III wirydarza.

szewczarnia – pomieszczenie na I piętrze, w południowo-wschodnim narożniku III wirydarza; do ok. lat sześćdziesiątych XX w. miejsce pracy brata konwersa – szewca klasztorowego.

wozownia – nieistniejący obecnie budynek przylegający od zachodu do Kramów Dominikańskich, a od wschodu do zachodniego skrzydła klasztoru; wzniesiony w XIX w.,

rozebrany w 1974 r.; składał się z murowanego parteru i drewnianego poddasza; posiadał przejazd bramny łączący podwórze przy furcie i podwórze przykuchenne; zawierał pomieszczenie do przechowywania bryczki i skład na słomę; w 1974 r. o. Adam Studziński prowadził prace wykopaliskowe przy fundamentach budynku, odkrywając dolną część skarpy gotyckiej; w tym samym roku w miejscu wozowni wzniesiono budynek z garażami i dawnym lektorium biblioteki.

wschodnie skrzydło klasztoru – część klasztoru od strony ogrodu klasztornego, w której skład wchodzi m.in. zakrystia, kapitularz, wschodnie ramię krużganków I wirydarza, obecna sala Przystani, sala św. Dominika, sala św. Alberta, atrium, przedsionek atrium, Skarbiec, aula przy atrium, południowa oraz główna sala obecnego Muzeum Dominikanów, korytarz we wschodnim skrzydle III wirydarza, kuchnia studentatu, Przybudówka (na parterze), a także chórek, przeorat, korytarzyk przeoratu i główny korytarz wraz z przylegającymi do nich celami zakonnymi (na piętrze).

zachodni mur zewnętrzny Jatek Dominikańskich – pozostałości XIX-wiecznego muru oddzielającego Jatek Dominikańskie od placu po północnej stronie gmachu obecnego Kolegium OO. Dominikanów; ocalały po rozbiórce Jatek w latach 1940–1941.

zachodnie skrzydło klasztoru – część klasztoru od strony ul. Stolarskiej, w której skład wchodzi m.in. zachodnie ramię krużganków I wirydarza, obecna sala Beczki, przedsionek sali Beczki, kuchnia klasztorna, korytarz przy kuchni klasztornej (na parterze), kaplica studentatu, korytarz studentatu i drewniany korytarz wraz z przylegającymi do nich celami zakonnymi braci studentów (na piętrze).

zakrystia – główna zakrystia Bazyliki Świętej Trójcy, przylegająca od południa do prezbiterium i skarbcza zakrystyjnego.